

CHUYỆN 4 CHÀNG HỌ PHAN

(Phím Vui)

K1 Phan Quang Nghiệp

Trên đời này có một sự trùng hợp rất tuyệt vời, đó là sự hội ngộ của bốn chàng trai xa lạ, không quen thân họ hàng với nhau. Bốn chàng trai đó cùng mang một họ **PHAN** và tên của họ đều bắt đầu bằng vần N. Năm 1966, bốn chàng trai này đều là những sĩ quan Biên Tập Viên Khóa 1 của Học Viên CSQG Sài Gòn. Sau đó họ cùng phục vụ trong ngành Cảnh Sát Đặc Biệt. Khi Cộng sản lấn chiếm Miền Nam thì bốn chàng trai này đều bị đi tù và hôm nay lại bị nhốt chung trong một nhà giam.

Đêm hôm ấy là một đêm khuya thanh vắng trong một Trại Tù cộng sản. Mùa đông đã sắp tàn mà cơn lạnh vẫn còn cắt da rút ruột những tù nhân ốm đói. Mọi người đều đã nằm yên sau một ngày dài lao động mệt nhọc. Thỉnh thoảng vẳng lên những tiếng thở dài não nuột hay tiếng rên khe khẽ rã rời như sắp đứt hơi. Bốn chàng trai ấy nằm thao thức, cùng nhớ vợ nhớ con, cùng lo buồn cho số phận, họ không ngủ được, bèn giăng mùng bốn bên che khuất một góc phòng giam và thiết bàn Cầu Cơ.

Phan Q. Nghiệp nghiêm trang lấy ra một cành hoa đại mới bút trên đường đi lao động về khi chiều, cắm cẩn thận vào lon Guigoz và rót ra một chén nước lạnh lâm râm khẩn vái:

- "Cơ Huyền Diệu lễ Trời không thấu

Kiếp phù sinh kết cấu phận người...

Còn chi tiếng khóc tiếng cười?

Còn chi mà luận cuộc đời tối tăm!

Trước Ân Thư khói hương nghi ngút

Ngoài rèm thưa vi vút gió sương

Âm dương tuy khác nẻo đường

Mà trong cội rễ lẽ thường như nhau

Hoặc khi có kẻ sau người trước

Giáng Thiên Cơ cho được tỏ tường...”

Đọc chưa hết bài Kệ mà Cơ Đản đã bắt đầu chuyển động. Vị Trên giáng Cơ lần này tự xưng là QUỶ CỐC TIÊN SINH. Chúng tôi mừng quá vội hỏi:

- “Thưa Tiên Sinh nghe đồn Tiên Sinh là Thần Cơ Diệu Toán biết được quá khứ, vị lai, chúng tôi là những tù nhân của chế độ bị tù đã lâu, xin Tiên Sinh cho biết số phận của chúng tôi sẽ ra sao? chừng nào được thả?” (Phan Nghiệp châm thêm nước vào chén ra chiều o bế Thần Cơ).

Thần Cơ chạy thật nhanh và giáng rằng:

- *“Mút chỉ Cà Tha! mút chỉ Cà Tha! Nhưng hãy bình tĩnh mà nghe ta nói. Trước đây một vị Tiên Nhân đồng Tánh với các ngươi là Cụ Á Thánh Tùng Linh tức là Cụ Phan Đình Phùng có giáng cơ bảo cho các ngươi biết rồi nay ta nhắc lại cho mà nhớ. Đó là:*

Trì trì, bộ bộ, bộ trì trì.

Cử bộ thời lai hữu hỷ kỳ.

Có nghĩa là 'từ từ, bước bước, bước từ từ. Cát bước về sau có thời vui vẻ'. Đó là số phận chung cho tất cả Tù Nhân Cải Tạo. Còn riêng bốn vị Phan Gia đây thì khó nói lắm”.

Cơ từ từ chạy chậm lại.

Phan Nghiệp ngẫm nghĩ vội lấy ra mấy viên kẹo lạc (kẹo đậu phộng) bày trên một cái nắp lon Guigoz và khẩn vái xin Quỷ Cốc Tiên Sinh thương hưởng và giáng tiếp cho. Có lẽ sau khi bồi dưỡng 2 viên kẹo lạc, Cơ chạy nhanh trở lại và giáng rằng:

- "Tinh anh phát tiết ra ngoài

Hồng nhan bạc mệnh một đời tài hoa

Cũng giống như Thúy Kiều ngày xưa. Các Vị đây đều có cái tài gì đó tỏ ra trội hơn người, nên chi số phận cũng không thoát khỏi định luật chung là:

Có tài mà cậy chi tài

Chữ tài liền với chữ tai một vần

Trên đường làm quan của Các Vị đây đều là 'quyền lông vạ đá' trách nhiệm thì nhiều mà quyền lợi chẳng có bao nhiêu. Lúc gặp tai ương hoạn nạn thì tai ương hoạn nạn nặng hơn người khác nhưng lại không có 'quối nhân' phò hộ. Nói theo Hà Nội ngày Quang Nghiệp, Phan Tấn Ngưu, Phan Hữu Nghi, Phan Kỷ Niệm cùng ngành, nay là 'không có Bác dẫn đường' hay nói trắng ra là không có tiền chạy chọt (Tiền VC có in hình của 'Bác' Cáo Già), thêm vào đó còn bị qui kết cho cái tội là 'ác ôn'. Cho nên ở tù mút chỉ là đương nhiên, khẩu hiệu của 'Cách mạng' khi mới 'phỏng giải' là:

Quân nhân công chức còn tha

Công an Mật vụ lột da nấu dầu

Các vị đều là Họ PHAN, đều có tên bắt đầu bằng chữ N đều làm Cảnh Sát Đặc Biệt, đều là khóa 1 Học Viện CSQG. Có nhiều cái trùng hợp quá, vậy cùng chung số phận là đúng rồi. Bây giờ ta sẽ nói về cái Họ Phan của Quý Vị.

Theo khoa chiết tự của Nho học thì chữ Phan gồm: bên trái có ba chấm thủy là nước, bên phải có chữ hòa là lúa nằm trên chữ điền là ruộng. Cái gì mà dính tới việc nước non thì 3 chấm thủy (nước) đứt làm ba đoạn, không được liền lạc như Họ Nguyễn Họ Trần. Cho nên tự xưa nay những vị Họ Phan mưu đồ việc nước việc non đều 'bán đồ nhi phé' mà thôi."

Phan Nguu làm lạnh xen vào nói:

- “Thưa Tiên Sinh, Tiên Sinh nói đúng lắm vì sau ngày 'sập tiệm' tụi này có 'bán đồ' để mua gạo cho con ăn, còn 'nhi phế' là sao xin Tiên Sinh nói rõ hơn.”

Cơ chạy vào chửi ha! ha! ha! và rung lên có vẻ cười khoái trá và chạy tiếp:

- *"Bán đồ nhi phế là nửa đường đứt gánh chứ không phải là bán đồ bán đặc trong nhà để thăm nuôi hay mua bo bo sẵn lát cho con ăn đâu.... Các người nghĩ lại xem các Cụ Phan Thanh Giản, Phan Đình Phùng, Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh, Phan Văn Hùm, Phan Khắc Sửu, Phan Huy Quát... đều mưu đồ đại sự, đều nửa đường đứt gánh, đều bán đồ nhi phế đó thôi!*

Cho nên ta khuyên các người sau này nên 'dĩ nông vi bản', hãy lấy nghề nông làm gốc, vì họ Phan mà ra làm nông có hòa là lúa có điền là ruộng có thủy là nước thì lúa chất đầy bờ, giàu nứt đổ đổ vách. Đừng bao giờ tham gia việc chính trị việc nước việc non mà nửa đường đứt gánh. Cũng như trong trại cải tạo hiện nay nên xin biên chế vào các đội nông nghiệp đội rau xanh là có ăn và khỏi bị tai tiếng về sau.

*Bây giờ ta nói về tên các người đều bắt đầu bằng chữ N: Phan **Nghiệp**, Phan **Nguu**, Phan **Nghi**, Phan **Niệm**. Đúng là cái nghiệp của các người:*

Đã mang lấy nghiệp vào thân

Đừng nên trách lẫn Trời gần Trời xa

Giống như tên Nghiệp Nguru Nghi Niệm, nghề nghiệp của các người đều dính dấp với chữ N:

Nào nghi nghi, ngờ ngờ, nghe ngóng, nhòm ngó người người nhòm ngó nơi nơi, ngày ngày nghĩ ngợi nghi ngờ người này nghi ngờ người nọ, nhìn nghiêng nhìn ngửa, núp núp né né, ngại ngùng ngiệt ngã, nói ngang nói ngửa, ngăn ngừa, năn nỉ, nhã nhặn nhẹ nhàng nhún nhường nhân nhin nghe nhẹ nhõm, ngọt ngào, nắm núc nạt nộ nói năng nặng nề, nhìn nhọc nhằn nhăn nhó nhòm ngó ngoa ngán ngặt nghèo. Nằm ngồi ngủ nghĩ nghĩ nhìn nói năng nhăm nơi nghề nghiệp các người.

Các người nghĩ coi có đúng không? Ấu cũng là cái nợ cái nghiệp. Mà đúng nhất là nghèo và ngu .... Sau đây là số phận của các ngài:

1. Phan Nghiệp:

Nghiệp đây đúng là thất nghiệp, sạt nghiệp hay nghiệp chướng? Nghiệp dư? Nghiệp gì không cần biết nhưng mỗi lần lên Hội Trường thấy tên Nghiệp dưới tấm hình của Thăng Cáo Già là mọi người đều thấy phát

ghét rồi 'Cáo già sống mãi trong sự nghiệp của cáo con' Nghiệp đây là nghiệp chướng. Cái nghiệp chướng của đương chủ đây còn nặng lắm.

Nếu 'trả cho hết nợ thì còn gì là duyên' Trả hết cuộc đời cũng chưa hết nợ. Nhưng Đương chủ đừng lo, có rất nhiều Ân Nhân, người ta họ phụ trả nợ giúp cho, đó là những người mới đi lính một vài năm hay mới mãn khóa họ cũng phải đi tù bảy tám năm, mười năm. Đó là những ân nhân của Các Vị. Họ chia sẻ bớt cái nghiệp của Các Vị. Chử Nhà Phật gọi là Cộng Nghiệp.

Cho nên mỗi lần có thăm nuôi tiếp tế Các Vị nên chia xẻ quà cáp cho những vị này, thường họ chưa vợ chưa con, mẹ già không có điều kiện thăm nuôi, họ nghèo khổ lắm. (Bọn này thẳng nợ ngó thẳng kia đều cảm thấy 'guilty' quá sá, hối hận vì cái tính bủn xỉn, ích kỷ của mình, khi mấy thẳng nhỏ chỉ xin một điều thuốc lào lại nói láo là... hết rồi!!!...).

Quý Cốc Tiên Sinh giảng cơ tiếp:

- "Phan Nghiệp đây có sức chơi thì có sức chịu, hãy 'an tâm cải tạo'. Cử bộ thời lai hữu hỷ kỳ Đương số đây về sau có nhiều vui vẻ lắm, một là duyên hai là nợ, cái Nghiệp đã dĩ lỡ gắn chặt vào người không chạy đâu cho thoát...."

2. Phan Ngưu:

Quý Cốc Tiên Sinh vừa cười vừa giảng:

- “Ông già của Người đã tiên tri nên đặt tên cho người Phan Ngu là đúng rồi.”

Phan Ngu cãi lại:

- "Thưa Tiên Sinh không phải là Phan Ngu mà là Phan Ngu có chữ U ở giữa."

Quý cốc Tiên Sinh bèn phán rằng:

- "Chắc Ông Uy Viên Hộ Tịch viết lộn. Vì trong Nam Bộ Ngu nào cũng là Ngu có U hay không U đều đọc giống nhau là Ngu hết. Không Ngu sao chọn đi Cảnh Sát Đặc Biệt? Nếu Ngu là trâu thì tại sao không ở dưới quê mà chăn trâu làm ruộng thì bây giờ đã nắm Tổng Bí Thư Đảng rồi có đâu vô tù nằm mà 'gãi giải....' như vậy?"

Đúng số nhà người phải là Ngu và Nghèo (Chữ nghèo liền với chữ ngu một vần NGỒ). Nhưng có được cái an ủi, nhà người đây là hậu duệ của Ngu Lang trong chuyện Ngu Lang Chức Nữ. Cho nên nhà người có số đào hoa, và có rất nhiều người đẹp muốn “chăn Trâu”. 'Ai bảo chăn trâu là khổ? ...Ngồi mình trâu... sờ sờ trâu và ta vuốt đuôi trâu'. Nhiều người thích vuốt ngược đuôi trâu của nhà người phải không? Cho nên có cái ngược đời là cọc đi tìm trâu, chứ trâu nhà người không phải đi tìm cọc. Bây giờ nói về hoạn lộ của nhà người."

Phan Ngu vội cải chính:

- “Thưa Tiên Sinh Ông Đỗ Mười mới hoạn lận, còn tôi trước khi vô Cảnh Sát tôi làm thầy giáo.”

Quý Cốc Tiên Sinh cười và phán:

- “không phải hoạn lận mà là hoạn lộ là con đường làm quan của nhà người đó. Đúng số nhà người là đa năng đa nhiệm. Nhà người có rất nhiều tài hay kiêm nhiệm đủ thứ chức vụ.

Trước cổ đã mang hai cái niết,

Sau lưng thêm kéo một cái cày

Miệng đã giàm, mũi lại đóng dây

Trên lưng ruồi bâu, dưới chân đĩa cắn.

Nếu ta không nhâm thì một mình người kiêm nhiệm nhiều chức vụ mà cái nào cũng quá đổi nặng nề. Là tướng trấn giữ biên giới địa đầu mà vẫn tỏ ra xuất sắc. Trên chiến trường nhà người đã hơn một lần chết rồi sống lại, cho nên bây giờ trở đi không bao giờ chết trận nữa mà chỉ sợ vì 'cày nhiều quá mà chết' thôi:

Trâu ơi ta bảo trâu này

Trâu ra ngoài ruộng trâu cày với ta.

Có nhiều ruộng bỏ hoang quá mà không đủ trâu cày. Nhiều người rù quên nhờ nhà người cày... Nhà người đây phải tranh thủ một người làm việc bằng hai bằng ba mới được.

Nghề chơi cũng lắm công phu,

Làng chơi ta phải biết cho đủ điều!...

Cũng tại cái tật này, cái gì cũng muốn biết, cái gì cũng muốn làm và muốn làm hơn người thì chỉ có chết mà thôi. Tính tình ngay thẳng trực tính không ưa xu nịnh lời ngọt không muốn nghe (đòn gậy tai trâu) nên đường hoạn lộ hơi long đong 'trâu chậm uống nước đục' mặc dù trong bụng có chứa binh thơ sách lược:

Trong bụng lam nham ba lá sách

Ngoài tai phớt tỉnh mấy cung đàn.

Quý Bằng hữu đây đừng bao giờ mời Anh Phan Nguru này đi xem văn nghệ (đòn bỏ ngoài tai), anh ấy chỉ thích cỏ non thôi."

(Tụi này ngẫm nghĩ: Trâu già, rơm khô, biết có mà nhai không, ở đó mà đòi cỏ non.)

'Trì trì bộ bộ, bộ trì trì', 'Cử Bộ thời lai hữu hỷ kỳ' thôi thì cứ 'An tâm cải tạo' mút chỉ cà tha...về sau tha hồ mà cà....

3. Phan Nghi:

- "Nhà người thì chẳng tin ai. Đã bảo là Nghi mà còn tin ai, ngay cả Bà Xã của người ở nhà, người cũng không tin phải không? Đúng ra là mấy thằng Cộng Sản Hà Nội nó vào nó bọ cái son của người rồi! Người không tin người thì người cũng chẳng tin người cho nên người có khai báo thành thật cũng chẳng ai tin. Ở tù mút chỉ là cái chắc. Tính tình được cái hay cà rờn, nhờ cái đức tính này cứu mạng người nhiều lần. Ta còn nhớ có một lần Đức Vua châu phê trực tiếp truyền thánh chỉ xuống cho người (dĩ nhiên qua Tư Lệnh NKB) là theo dõi điều tra một bà mệnh phụ phu nhân vợ nhỏ của quan Tuần Vũ Đại Tá Bờ tỉnh Bình Tuy bị bà vợ lớn tình nghi là Việt Cộng. Đúng theo bài bản đã học trong Học Viện Cảnh Sát, người điều tra bằng cách cho tình báo viên xâm nhập vào nằm vùng trong lòng địch làm nội tuyến để dò la tin tức. Và lần đó người xâm nhập sâu đến nỗi là cho một thằng nhỏ họ Phan nằm thẳng trong tử cung của Bà ấy luôn cho nên lần đó nhà người điều tra và nắm vững địch tình rõ ràng không sót một sợi lông nào! Có đúng như vậy không? Cũng nhờ cái tính hay cà

rõn mà trên Vua cũng chẳng trách mà Chính Quan Tuần Vũ nọ cũng lợn, gà, quà cáp cho người mệt nghỉ.

Nghi nghi mà thực thực, cái tính hay cà rờn này có lúc nói thiệt mà cứ tưởng như nói chơi nên có nhiều người chết với nhà người lắm lắm...nhất là các chị giao liên của 'Cách Mạng' mấy chị trong Thành Đoàn Thanh Niên Cộng Sản HCM và đặc biệt là mấy chị bên Khu B Trại Tù Hàm Tân Z30D (hê hê..)

Trong bốn vị Phan Gia đây, vị Phan Nghi này là có hậu vận tốt nhất, Phan Ngu tuy có số đào hoa nhưng cũng không bằng. 'Cử bộ thời lai hữu hỉ kỳ'. An tâm cải tạo 'mút chỉ cà tha.'

4. Phan Niệm:

Trong bốn vị đây, nhà người Phan Niệm là người tốt bụng nhất."

Phan Nghiệp vội chen vào:

- “Thưa Quí Cốc Tiên Sinh ý Tiên sinh muốn nói là Anh Niệm đây có bụng phệ to nhất hay sao?”

Quí Cốc Tiên Sinh mỉm cười và nghiêm nghị giảng cơ tiếp:

- “Ta đã nói là tốt bụng và gan lì nhất. Ngoài cái tốt bụng ra, cái gì cũng nhỏ hơn người ta, cái gì cũng ngắn hơn người ta (cái này khi đi tắm chung thì thấy rõ lắm), cái gì cũng dở hơn người ta (ví dụ như đánh cờ tướng chẳng hạn, thấp như vệt chắt chưng mà cứ đòi chấp nửa ngựa). Thế nhưng không bao giờ chịu thua ai bất cứ trên phương diện nào? Vậy mới là ngoan cường chứ?”

Niệm nghĩa là nhớ. Anh Phan Niệm đây có bộ nhớ không biết bao nhiêu megabites, nhưng mà cái gì đọc qua là nhớ kỹ lắm. Phan Niệm là người hiểu rõ 'Cách Mạng' nhất vì là Chánh Sở Nghiên Cứu Cộng Sản mà lỵ. Ban ngày ở Sở nghiên cứu không đủ ban đêm xin đi đoàn ngũ hóa trốn vợ ra ngoài đường treo mùng nằm nghiên cứu tiếp. Cho nên CM rất sợ Anh Phan Niệm này. Ở tù mút chỉ cà tha là cái chắc.”

Phan Nghiệp vội kê tủ đứng liền:

- “Làm Cảnh Sát Đặc Biệt mà không biết cái 'núm vú' của mấy cô giao liên VC ra sao mà cũng bon chen đòi ở tù cho lâu.”

Quý Cốc Tiên Sinh giáng cơ hơi loạng quạng có ý nóng giận hỏi:

- “Nhà người Phan Nghiệp nói có ý xuyên tạc cái gì đó?”

Phan Nghiệp vội giải thích:

- “Dạ thưa Quý Cốc Tiên Sinh ý tôi muốn nói là Anh Phan Niệm chỉ biết trên lý thuyết, chứ đâu có trận mạc thực tế như tụi tôi. Thưa Tiên Sinh mỗi lần bắt được mấy cô giao liên VC là tụi tôi phải nhờ mấy chị Thiên Nga lục soát giùm. Tiên Sinh biết không? Kỹ thuật che dấu tài liệu của mấy cô này siêu lắm, họ hay dấu dưới cặp nhũ hoa hay trong nẹp quần xì líp, lơ tơ mơ là không tìm ra đâu. Đó là sự thật chứ có xuyên tạc gì đâu. Có điều là nhiều khi không có mấy chị Thiên Nga mà nhu cầu công tác lại gấp rút nên tụi tôi cũng 'nhắm mắt' mà lục soát. Nhiều khi gặp mấy cô giao liên vú to đít bự sợ thiếu sót nên tụi tui phải khám đi khám lại nhiều lần mà vẫn không an tâm. Cho nên nếu lỡ có thấy cái gì thì là cực chẳng đùng và âu cũng là vì công vụ cả thôi chứ không có tà ý gì.”

Đàn Cơ của Quỷ Cốc Tiên Sinh tiếp tục vừa chạy vừa lắc đầu có ý ngán mấy chàng lính kín này quá sá, đúng là 'ăn được nói được' và phán tiếp rằng:

- “*Các anh 'học tập cải tạo' đã lâu mà không tiến bộ, không biết gì hết!! CM đánh giá những người như anh Phan Niệm này cao lắm. Vì là lý thuyết chỉ đạo cho thực hành, bộ óc suy nghĩ chỉ đạo mới quan trọng hơn tay chân theo lệnh mà hành động. Cho nên Phan Niệm không oan ức gì! Hãy an tâm cải tạo. Cứ bộ thời lai hữu hỉ kỳ. Về sau hậu vận khá lắm và cũng chẳng thua ai!!!”*

THỜI LAI HỖ KỶ

Sau bao năm tái định cư tại Hoa Kỳ, nhiều khi tình hình Cộng Đồng có nhiều chuyện nhức đầu không ngủ được, nằm vắt chân chữ ngũ ngẫm nghĩ Quỷ Cốc Tiên Sinh đoán việc đúng như thần. Bốn chàng Họ Phan đều lãnh mút chỉ 17 năm tù, và khi qua hải ngoại. Phan Ngu một mình giữ ba bốn chức vụ: HT CSQG Nam Cali, Tổng Hội Trưởng Tổng Hội CSQG Hải Ngoại, Phụ Tá Chủ Tịch TTCS/VNCH/HN, Chủ Tịch Liên Hội Cựu Chiến Sĩ Nam Cali ...biểu tình mệt nghỉ.

Và còn vấn đề 'cày' thì có nhiều người rủ Ngu cày phi phê:

Trâu ơi ta bảo Trâu này,

Trâu lên giường nệm Trâu cày với ta,

Trâu xùi thì uống Vai a gơ ra (Viagra)

Sâm nhung yến quế, trâu mà gắng công.

Cày kiểu này thì chỉ có chết thôi. Phan Nghi hậu vận tốt thiệt, có vợ mới vừa trẻ đẹp vừa có tiền bạc rủng rinh thoải mái. Không biết Nghi còn nhớ Cô Tuyết tù hình sự đã cùng đi cắt cỏ tự giác trong rừng buông ở Trại Tù Z30D không nhỉ?

Lúc đó nhiều người nghe Nghi hát cải biên bài 'Túp Lều Lý Tưởng... Rồi thì đi hái lá bông mình kết làm nhà ... Rồi thì đi hái lá bông mình kết chung quanh ...Cuộc tình hai đứa có chi là quá xa xăm!... Ta yêu một túp lều tranh, Ta yêu một túp lều tình, Giữa rừng giữa rú chỉ em và anh.....'

Phan Niệm tốt bụng thật (cỡ Ông Địa), ai làm gì cũng có mặt, và đều lãnh chức vụ quan trọng. Gan đây mình là dám lên sân khấu ca vọng cổ trong khi không biết xàng xê công sự nhíp nội nhíp ngoại gì ráo trọi. Quỷ Cốc Tiên Sinh nói tốt bụng và to gan quả không sai. Đặc biệt là chẳng thua kém ai bất kể trên lãnh vực nào.....

Phan Nghiệp thì đúng là đã mang lấy nghiệp vào thân.... Ăn cơm nhà vác ngà voi dài dài..... Đó là câu chuyện bốn chàng họ Phan chúng tôi.

K 1 Phan Quang Nghiệp

Trích: Kỷ Yếu K1-HVCSQG (2011)